A°. 1839. N°. 97.

DONDERDAG, DEN 5den DECEMBER.

JE MAINTIENDRAI

SURINAAMSCHE COURANT.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den* 3 *December* 1839.

Namens Zijne Excellentie den Schout bij Nacht, Gouverneur Generaal der Nederlandsche West-Indische Bezittingen, wordt bij deze bekend gemaakt, dat de *Zetting van het Brood* bepaald is, als volgt:

Dat een BROOD van *acht* Centen, moet wegen 6 Oncen.

En dat van *vier* Centen, 3 Oncen.

Wordende alzoo alle Broodbakkers gelast, zich daarna te gedragen.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

POST-KANTOOR.

De ondergeteekende brengt ter kennisse van het Publiek, dat de per Z. M. Brik *MERCUUR*, gecommandeerd door den Kapt. Luit. ter Zee H. KETJEN, te verzenden Brieven-Pakketten, bestemd voor de Eilanden *Curaçao*, *St. Eustatius* en *St. Martin*, op aanstaande Zaturdag den 7den dezer, des voormiddags ten *twaalf* uren, zullen worden gesloten.

Paramaribo, *den* 3 *December* 1839.

De Post-Beambte,
A. P. TIRION.

PARAMARIBO, *den* 4 *December* 1839.

De ondergeteekende heeft de Eer ter kennis van het Algemeen te brengen, uit naam van den Schout bij Nacht, Gouverneur Generaal, dat Zijne Excellentie door eene ongesteldheid, die, hoewel van weinig belang, hem echter verpligt, de Kamer te houden, van het genoegen moet afzien, om de personen te ontvangen, welke voornemens mogten zijn geweest het gewone *AVOND-GEZELSCHAP* voor HEDEN met hunne tegenwoordigheid te vereeren.

De Kapitein Adjudant,
R. H. ESSER.

ADVERTENTIEN.

Op Vrijdag den 6den December, des namiddags om 4 ure, zullen fungerende CURATORS bij het Departement der *Onbeheerde Boedels*, aan hetzelfde Departement, door den Vendumeester ALEX. SALOMONS, doen verkoopen:

De *GOEDEREN*, toebehoorende aan de volgende *desolate* Boedels, als: ANNA CHRISTINA SCHÖNHER Wed. J. SMIT, LOUIS JARMAN, DAVID NAHAR, JACOBUS M. MEIJER, MARIANNA MAGDALENA LEUVENUM, ELISABETH van FRATZ, ANNA SUSANNA KENSWIL en SAMUEL M. BRANDENBURG. — En

Over zes weken, den dag en datum nader te bepalen:

Het *ERF*, met het daaropstaande *GEBOUW*, La. D. No. 32, gelegen op de *Drambrandersgracht;* aankomende laatstgemelden Boedel.

Paramaribo, *den* 28 *November* 1839.

M. N. ARLAUD,
2de Commies.

(42579) De Exploiteur bij het Geregtshof te *Suriname*, zal op Vrijdag den 6den December 1839, des voormiddags om *negen* ure, ten overstaan van Heeren Gecommitteerde Raden uit gemeld Geregtshof, publiek bij Executie verkoopen:

Den Slaaf *Copenhagen;* aankomende JOHANNES VOETMAN.

Paramaribo, *den* 2 *December* 1839.

R. GOLLENSTEDE,
Exploiteur.

Wordt te Huur gevraagd:

Een *bekwame DRESNEGER;* — Adres ten Kantore van
(42576) J. L. KARSSEBOOM.

(40779) De Vendumeester M. A. KEIJSER, zal *MORGEN* om *negen* uren, verkoopen:

PROVISIEN en STUKGOEDEREN, 1 en 1½ duims KOPIE PLANKEN van den Houtgrond *Hanover*, een *zware* BUL, alsmede: 70 vaten BLOM voor rekening wien het mogte aangaan.

NIEUWSTIJDINGEN.

Frankrijk.

PARIJS, den 30 September.

Ten aanzien van de waarschijnlijk gevolgen van het verraad van Marotto, en de werking in Spanje van het revolutionnaire beginsel, leest men in het *Mémorial Bordelais* een artikel van den navolgenden inhoud, hetwelk uit de pen van den bekenden Fonfrede is gevloeid:

»Een dagblad, dat de tusschenkomst voorstaat, dezer dagen sprekende van de verdrijving van Don Carlos, wilde deze gebeurtenis op eene onpartijdige wijze kenschetsen. Het zocht eene soort van juiste midden tusschen de optimisten, die zeggen, dat de val van den pretendent de Spaansche crisis ten einde brengt, en de pessimisten, die beweren, dat, wel verre van geeindigd te zijn, deze crisis nu eerst eenen aanvang zal nemen. — Ik heb niet zeer goed begrepen het tusschen-middel door den *Constitutionnel*, met groote inspanning van spitsvindigheden, tusschen beide gevoelens opgeworpen. — Maar om duidelijk mijne gedachte uit te drukken, zal ik zeggen, dat de Spaansche crisis niet zal *eindigen* noch *beginnen*. Zij zal *voortgaan;* en de verdrijving van Don Carlos zal daarbij uit haren aard weinig beteekenen. — Ik verklaar mij.

»Men moet eerstens erkennen, dat in den oorlog zelven van den pretendent tegen Isabella niet was opgesloten de werkelijkheid van den revolutionnairen en tegenrevolutionnairen strijd. Het was eenvoudig een oorlog van opvolging, tusschen twee takken van hetzelfde koninklijke geslacht; takken, die den naam niet dragen van oudere of jongere, maar van welke de eene direct en de andere collateraal was; de eerste bewerende de wettige te zijn, als in directe lijn afstammende van het vaderlijke regt van Ferdinand; de tweede hetzelfde zeggende, krachtens de Salische wet, door Philippus V in Spanje ingevoerd, toen de Bourbons geroepen werden te regeren over het koningrijk van Pelagius. Marotto heeft den knoop doorhakt.

»Dáár was dus niet de revolutionnaire questie in Spanje. Dáár is dus niet te vinden de oplossing van de revolutionnaire crisis. Dit was slechts eene monarchale episode in den grooten strijd, die in Spanje wordt gevoerd, even als in de geheele wereld, en die zich officieel op den Spaanschen grond heeft begonnen te openbaren in 1812, toen de Cortes van Cadix eene constitutie uitvaardigden, welke niets anders was dan de *slechtste van alle republieken.*

»Het schijnt mij waarschijnlijk toe, zeer waarschijnlijk zelfs, dat de revolutionnaire strekking in de Cortes tegen het koningschap van Isabella des te sterker zal worden, daar de omwenteling niet meer zal behoeven te strijden tegen Don Carlos. Geen gevaar meer van dezen kant te duchten hebbende, zal zij al hare krachten tegen de Koningin aanwenden. De souvereiniteit des volks kan geene medodingster dulden; zij kan niet *ex aequo* heerschen met de legimiteit; er kunnen geene twee magten in eenen staat zijn. Zoo de souvereiniteit des volks iets wil beteekenen en werken, dan moet de legimiteit verdwijnen. De eene sluit de andere uit.

»In Frankrijk is de moeijelijkheid niet overwonnen, maar gelukkig verlamd. De *quasi legimiteit* is het middel van transactie. En toch is voor allen duidelijk, dat het slechts een gepleisterde vrede is; de coalitie van 1839 heeft dit bewezen, dewijl men toen de voortbrengers der quasi legitimiteit het koningschap heeft zien aanvallen, aan hetzelve verwijten den zoogenaamden electieven oorsprong te hebben bevestigd, waartegen zij hetzelve hadden gevrijwaard, en zich daarop beroepen om den Koning te veranderen in eenen gedweën uitvoerder van de souvereiniteit des volks waaraan zij den naam hebben gegeven van *alvermogen van den nationalen wil.* Zuiver Jacobinismus, *mutato nomine!*...

» Maar in Spanje is er geen dubbelzinnigheid mogelijk. Isabella is niet *quasi-legitiem*; zij is *wettig* in al de kracht van het woord *of niets*. Het is als dochter van Ferdinand, als *wettige erfgename* van Ferdinand, dat zij is uitgeroepen tot Koningin van Spanje, en erkend geworden door Frankrijk, Engeland, Portugal en België. En het is daarom, naar het ons toeschijnt, dat zij, die tot dusverre de Spaansche omwenteling hebben willen gelijk stellen met de Julij-omwenteling, eene zonderlinge, ongerijmdheid verkondigen, waardoor de Carlisten en de Constitutionelen te gelijk zijn misleid geworden.

» Men heeft aangehaald, — en ook ik heb dit gedaan — het woord van dien leenheer aan Hugeus Capet, den overweldiger van den troon der Carlovingers: — Wie heeft u tot Koning verheven? — Ik weet niet, wat de stichter van de derde dynastie van Frankrijks Koningen op deze onbeschaamde vraag heeft geantwoord; maar ik weet wel, dat, ingeval een der leenheeren van de coalitie de stoutheid hadde gehad eene dergelijke vraag te doen aan den stichter der vierde dynastie, aan Lodewijk Philips, ik in zijne plaats niet verlegen zoude geweest zijn met mijn antwoord.

» Ik zoude geantwoord hebben: *Ego sum qui sum.* IK BEN, DIE IS .... IK BEN KONING, OMDAT IK KONING BEN.

» Lodewijk Philips heeft alzoo om den storm het hoofd te bieden te gelijk de voordeelen der *legimiteit* en die der *illegimiteit*. Het is een schild met twee zijden, beurtelings te stellen tegen de revolutionnaire en de tegen-revolutionnaire partij.

» Isabella daarentegen heeft het dubbel nadeel der legimiteit en der illegimiteit, juist omdat zij niet voor *quasi-legimitiem* kan doorgaan, en het haar onmogelijk is, zelfs tijdelijk, eenigerlei transactie voor te wenden tusschen de souvereiniteit des volks en de monarchie. Voegt daarbij nog, dat de souvereiniteit des volks veel doeltreffender in de verkiezing der Cortes werkt, dan in ons electoraal mechanismus. Overigens, vergelijkt de wieg van een kind en den schepter eener vrouw bij die Koninklijke familie in Frankrijk, zoo vol mannelijke wijsheid, in het hoofd der dynastie, zoo vol mannelijken en gespierden ijver, in de Koninklijke afstammelingschap, die reeds de trappen des troons bevolkt! En evenwel *ziet, waar wij zijn!!....*

» Dit aangenomen, is het dan niet waarschijnlijk, dat de worsteling van het electorale radicalismus tegen de legitimiteit van Isabella eene nieuwe werking zal erlangen in de straffeloosheid, welke de verdrijving van Don Carlos hetzelve zal verzekeren? Is het niet waarschijnlijk, dat de souvereiniteit des volks niet zal willen verdragen, hetgeen het overigens ook niet kan, het spontane regt, onafscheidbaar van de legitimiteit van Isabella? .... En ingeval van strijd, waar zullen de oorzaken zijn van de overwinning?

» Hier moet men zich wel wachten van de dwaling, waarin de staatkundigen vervallen, die slechts de materiele zijde der questie onderzoeken. Zij zullen antwoorden: — de oorzaak der overwinning is aan den kant der Koningin. Het leger zal der Koningin behooren, Espartero zal voor de Koningin zijn. Alle aanzienlijken zullen voor de Koningin zijn. — God wille dit!...., maar het stelt mij niet gerust, en ziet hier, waarom.

» De revolutie vernietigt het koningschap niet dadelijk met éénen slag. Maar de bewerktuiging van valsche liberale wetten, zoo als de linkerzijde van alle landen, zal daartoe leiden. Deze partij heeft de meerderheid in de Cortes, berooft, verlamt en put het Koningschap langzamerhand uit; de gemoederen laten zich verleiden door nieuwigheden, die door gemis aan ondervinding verstandig schijnen; onder voorwendsel van vooruitgang, ondermijnt men alle de zedelijke grondslagen van het koningschap; men draagt het de taak op zelf de maatregelen ten uitvoer te leggen, die hetzelve vernietigen en bederven; daarna sterft het den eenen of anderen dag, met het stilste weder der wereld, en er blijft niets over dan het in den nationalen grond te begraven of te verbannen tot eene vreemde grafplaats.

» Tegen de wettige uitwerking van de electorale virus, zie ik niet in, welke staatkundige inënting de kracht kan aanwenden. Espartero, hoe groot en uitstekend, is waarschijnlijk geen Buonaparte; en al ware hij dit, zoude het wel voldoende zijn? *Non bis in idem!* In de staatkunde werkt hetzelfde geneesmiddel tegen dezelfde kwaal niet twee malen; men zoude misschien thans iets anders behoeven.

— Onlangs zijn te Bordeaux, in tegenwoordigheid van den maire, proeven genomen, om uit de schillen der uitgeperste druiven en de moer van den wijn *brandbaar gaz* te trekken. Een pond der gedroogde schillen, gedurende twee uren in een heet retort geplaatst, leverde in den tijd van zeven minuten, twee honderd liters gaz op, dat vrij van alle reuk was en helder en zonder walm brandde. Eene tweede proeve met droogen wijnmoer is even voldoende uitgevallen.

— De berigten uit Spanje brengen mede, dat de maarschalk Espartero eerst na de stemming der Cortes over de *Fuëros* zich, aan het hoofd van ontzagwekkende strijdkrachten, in beweging zal stellen, om Cabrera ten onder te brengen. Deze Carlistische bevelhebber moet, op het bekend worden van het verlaten van Spanje door Don Carlos, zich zelven uitgeroepen hebben tot Koning van Valencia, Arragon en Katalonië, onder den naam van Ramon I.

Intusschen heeft een corps van 4,000 Carlisten zich, in den nacht van den 22 op 23 dezer, meester gemaakt van de stad Campredon, op drie uren afstands van de Fransche grenzen. Zij moeten de stad in brand gestoken en zich aan vele buitensporigheden overgegeven hebben. Volgens de *Gazette de France*, die echter in dit opzigt niet van overdrijving zal zijn vrij te pleiten, zoude het leger van Cabrera ongeveer 20,000 man bedragen.

Duitschland.

KEULEN, den 25 September.

Volgens de *Köllnische Zeitung*, bevat het dagblad *Mediterraneo* den volgenden brief uit Konstantinopel:

» In eenen door de vertegenwoordigers der Groote Mogendheden gehouden raad, is men overeengekomen, dat de Engelsche en Fransche escaders naar Alexandrie zullen stevenen, om Mehemed-Ali tot de teruggave van de Ottomannische vloot te dwingen; terwijl, ingeval Ibrahim-Pacha naar Konstantinopel zich in beweging mogt stellen, een Russisch leger van 200,000 man, alsook een Oostenrijksch leger, van gelijke sterkte, het Turksche grondgebied zullen binnen rukken, ten einde zich tegenover de Egyptenaren te stellen. Engeland en Frankrijk zouden te gelijker tijd aan Mehemed-Ali den oorlog verklaren, en Fransche troepen onmiddelijk te Alexandrie of te Buschid worden ontscheept."

Van den anderen kant leest men in het dagblad *Portfoglio* den volgenden brief uit Alexandrie, dd. 5 September: » Men verspreidt alhier de belangrijke tijding, dat Hafiz-Pacha met het overschot van zijn leger, en Ali Mehemed Pacha, die zich met 20,000 man te Koniah bevond, zich met Ibrahim hebben vereenigd. De consuls hebben zich naar den Onder-Koning begeven, om daarover eenige verklaring te ontvangen; hij heeft geantwoord niets te weten. Intusschen is het bekend, dat vier dagen geleden eene Egyptisch oorlogs korvet naar Alexendretta is uitgezeild, om Hafiz-Pacha en Ali-Mehemed aan boord te nemen, en hen naar Alexandrie over te brengen."

CORRESPONDENTIE.

Het ingezonden stuk, getiteld:

IETS
OVER DE
COCHENILLE,
OF WEL:

De Proefnemingen, tot het aanleggen van Opuntia *of* Nopal-*Plantaadjen in de* NEDERLANDSCHE OOST- en WEST-INDISCHE BEZITTINGEN, *ter aankweeking van eene eigene* Cochenille-teelt, *als eene zeer gewigtige zaak beschouwd, in het belang van* Koophandel, Fabrijken *en* Verwerijen, kan niet geplaatst worden, om reden, dat hetzelve niet geschikt is voor een Dagblad, maar wel voor het alhier uitgegeven wordende Tijdschrift *DE KOLONIST.*

De Red.

Scheepstijdingen.

BINNENGEKOMEN.

Den 30sten November, de Fransche Schoener l'Aurore, Kapt. H. Marck, van Cayenne, hebbende 3 dagen reis.

Den 1sten dezer, het Schip Equator, Kapt. J. van der Kolff, van Rotterdam, hebbende 38 dagen reis.

Schepen in Lading.

Naar Amsterdam.

Het Nederlandsch Kofschip Harmonie, Kapt. J. Addicks. — Adres bij Gebroeders Reijns.

Het gekoperd Barkschip Eensgezindheid, Kapt. C. Meijer. — Adres bij Gebroeders Reijns. — Sluit 15 December.

Het Driemast Galjootschip Anna en Maria, Kapt. D. Steenveld. — Adres bij Leijsner en Scheffer. — Sluit primo Januarij 1840.

Het gekoperd Tweedeks Brikschip Heppens, Kapt. G. D. Swart. — Adres bij Gebroeders Reeifs.

Het gekoperd Tweedeks Barkschip Clasina Adriana, Kapt. S. Nielsen. — Adres bij L. D. J. van Bommel.

Het gekoperd Tweedeks Barkschip Sophia Cecilia Kapt. J. C. Radeloff. — Adres bij C. J. Leijsner.

Het gekoperd Tweedeks Barkschip Julia, Kapt. J. Hilbrands. — Adres bij Josua Lyon. — Sluit primo Januarij 1840.

Het gekoperd Tweedeks Fregatschip de Drie Gebroeders; Kapt. S. Y. Parma. — Adres bij J. L. Gellée.

Het Nederlandsch Schip Concordia, Kapt. B. J. Wijgers. — Adres bij J. L Gellée.

Het nieuw gebouwd gekoperd Brikschip Triton, Kapt. J. J. Kiers. — Adres bij J. L. Gellée.

Gedrukt bij de Erven J. BRINK.